

Ahol nem nemzetáruló vagy nem idegen ügynök a vezető papság

Ha ilyen (fő)papjaink lennének Magyarországon és Erdélyben – mint az alábbi fölhívás aláírói -, más lenne a helyzet...! Magyarországon megbüntettek néhány katolikus papot, mert a vasárnapra kiadott Magyar Katolikus Püspöki kar körlevele helyett ezt a fölhívást olvasták föl!

A Görögországi Orthodox Egyház Szent Szinódusának felhívása

A Görögországi Orthodox Egyház főpapsága, amely október 5-8-án összeült soros ülésére, kötelességének tartja, hogy a nyájhoz, Isten népéhez, valamint minden nem közömbös emberhez forduljon az igazság és a szeretet nyelvén.

Veletek élünk e súlyos és drámai időben. Mint ország, rendkívül súlyos gazdasági krízissel kerültünk szembe, amely az emberek többségét a bizonytalanság és a félelem érzésével tölti el. Nem tudjuk, hogy mit hoz számunkra a holnap nap. Nyilvánvaló, hogy Hazánk már nem szabad, hanem ténylegesen a hitelezői irányítják (1). Tudjuk, hogy sokan közületek azt várják, hogy az Egyház megszólaljon és állást foglaljon azon eseményekkel kapcsolatban, amelyeknek mindannyian szemtanúi vagyunk.

Az, amit ma Hazánk megél, precedens nélküli és megrendíti a képzeletet. A szellemi, társadalmi és gazdasági krízissel lépésben halad előre minden alapunk lerombolása. Hagyományunk eltörlésének és megsemmisítésének kísérlete történik, annak, amit mindig Hazánk élete alapjának tartottak. A társadalmi szférában berendezkedésünk és jogaink megszüntetése folyik. Még hozzá mindezt a kormányzat soha nem látott indokkal teszi: „E lépésekre hitelezőink kényszerítettek bennünket”. Tehát, mi, mint ország, gyakorlatilag beismerjük, hogy megszálltak vagyunk és új (külföldi) kormányzóink akaratait teljesítjük. Ezzel kapcsolatban felmerül a következő kérdés: beavatkozási igényeik csupán a pénzügyi és szociális szférára vonatkoznak-e, vagy kiterjednek Hazánk spirituális és kulturális identitására és önállóságára is?

A kialakult helyzettel szemben minden értelmes emberben felmerül a kérdés: korábban miért nem hoztuk meg azokat a kemény intézkedéseket, amelyeket ma régóta szükségesnek neveznek? Társadalmi életünk mindezen patológiái, amelyeket most oly nagy erőfeszítéssel igyekszünk leküzdeni, miért nem orvosoltattak időben? Miért volt szükség arra várni, míg eljutunk a mai kritikus állapotba? Hiszen államunkat már több évtizede ugyanazok az emberek irányítják. Milyen politikai célszerűségekből indultak ki ők, tudván, hogy az országot a katasztrófába vezetik, ma pedig biztonságban érzik magukat, mivel csupán idegen akarat teljesítőinek vallják magukat? Ma olyan radikális reformok zajlanak, amelyek a korábbi években felháborították volna egész Görögországot, ma azonban alig találnak ellenállásra.

Gazdasági krízisünk a termelés és a fogyasztás közötti egyensúlytalansággal kapcsolatos. Az általunk elérhető termelés lassú tempója és azon magas élet-színvonal között, amelyet megszoktunk. Amikor a fogyasztás jelentősen meghaladja a termelést, a gazdasági egyensúly elkerülhetetlenül a kiadások oldalára csúszik el. Hogy ezt rendbe tegye, országunk kénytelen külső kölcsönökhöz folyamodni. Amikor a hitelezők elkezdik visszakövetelni az adósságot, eljön a krízis, azt pedig a csőd követi. De a gazdasági krízis, amely ma Hazánkat sújtja és nyomorítja – csupán a jéghegy csúcsa. Ez egy másik, spirituális krízis következménye és gyümölcse.

A fogyasztás és a termelés közötti aránytalanság nem csak gazdasági kategória, hanem, mindenképp, az

a spirituális törés mutatója. Az erkölcsi krízis jele, amely mind a hatalmat, mind pedig a népet elérte. Azé a hatalomé, amely nem volt képes felelősen viselkedni a nép előtt, nem tudott vagy nem akart az igazság nyelvén beszélni, hamis ideálokat propagált, elősegítette a korrupciót, és egyetlen célja magának a hatalomnak a megtartása volt. A hatalom gyakorlatilag a nép és Országunk valóságos érdekeivel szemben cselekedett.

Másrészről mi, a nép, szintén felelőtlenül cselekedtünk. Istenítjük a gazdagságot, jóllakott és nyugodt életet keresünk, és nem vetjük meg a csalást és a könnyű jövedelemszerzést. Minket már nem izgatott, hogy mi folyik a világban és országunkkal. A szakszervezetek és a társadalmi csoportok önkényes követeléseinek betartására teljes közömbösséggel párosult azírás, hogy mindez milyen hatást fejt ki társadalmunkra összességében, és ezek jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a mai helyzetbe jutottunk.

A spirituális krízis lényege az élet értelmének hiányában és az embernek az egyszemélyes jelenben való leragadásában, egocentrikus önimádó ösztöneinek fogásában található. Ez jövő, eszmék és víziók nélküli jövő. Unalomra és monotonitásra ítélt jelen. Az életnek a születés és a halál két eseménye közötti ideiglenes időszakba való átfordulását jelenti, amelynek egy ismeretlen tényezője van: mennyi idő telik el közöttük. Ilyen perspektívában a céltalan mindig verseng az értelmetlennel, és ezek következtében mindig a tragikus győz. És akkor a kérdés: „Fiam, miért fogyasztasz kábítószert?” kérdésre azt a választ hallod: „Mondjátok meg, miért ne fogyasszak? Nem reménykedem semmi- ben, nem várok már semmit. Egyetlen örömöm ez a kábítószert”. Mi pedig ahelyett, hogy megtalálnánk az élet értelmét, a gazdagságra, komfortra, jólétre törek- szünk. De amikor a fogyasztáson kívül nem létezik semmilyen más életcél, amikor az anyagi jólét és annak a környezet felé való demonstrálása az egyetlen módjává válik a társadalmi elismertség elnyerésének, akkor a romlottság (2) az egyetlen lehetséges életmód- dá válik, ellenkező esetben, ha nem romlasz meg, akkor butának tűnsz fel. Így gondolkodtak és tettek so- kan, mi pedig eljutottunk odáig, hogy nem csak a hata- lom emberei romlottak meg, hanem a nép többsége is. Az örök kérdést, Dosztojevskij dilemmáját: „Szabad- ság vagy boldogság” annak teljes tragikusságában él- jük meg. A látszólagos jólétet választottuk, de elveszí- tettük a szabadságot, mégpedig nem csak személyes szabadságunkat, hanem Hazánk szabadságát is. Ma az ember (lehetséges, jogosan) remeg jövedelme csökke- nésének még a gondolatától is, de alig nyugtalanítja, hogy az állam nem fordít megfelelő pénzt az oktatásra. Nem aggódik gyermekei miatt, akik különféle függő-

az aszkézis. Míg a fogyasztás – zsákutca (hiszen az életnek nincs benne értelme), addig az aszkézis – út (hiszen a valódi élethez vezet). Az aszkézis célja – nem az élvezetről való lemondás, hanem az élet mélységgel és tartalommal való megtöltése. Hasonlít a sportoló edzéséhez, amely elvezeti őt az érem megszerzéséhez, ez az érem pedig semmi más, mint a halált legyőző élet, a szeretettel gazdagított élet. Az aszkézis a feles- leg rabságából a szabadságba vezető út. Azon rabság- ból, amely neveltség tárgyává tett ma bennünket.

Nyugtalanít bennünket oktatásunk állapota, mivel a mai oktatási rendszer a tanulóra nem személyiségként, hanem számítógépként tekint. Egyetlen funkciója – az információ „feltöltése”. A tanuló személyiségét egyál- talán nem veszi figyelembe. Gyermekünk joggal vetik el az ilyen oktatást. Ezért nyugtalanít minket a készülő újabb középiskolai reform. Elismerjük, hogy a tan- könyvek összeállítása – az állam felelősségi szférájába tartozik, de tartalmuk érint minden állampolgárt, akik közül sokan várják az Egyháztól, hogy felemelje aláza- tos hangját ebben a kérdésben. Azt szeretnénk, hogy minden templomunk nyitva álljon a fiatalság előtt. Azokat az egyházközségeket, amelyek ezt megtették, számtalan értelmet és reménységet kereső fiatal keresi fel.

Tudjuk, hogy tőlünk, lelkipásztoraitoktól hősies Egyházat vártok, élő és prófétikus szót, a fiatalságnak aktuális igehirdetést, amely ugyanakkor nem elvilágia- sodott, kompromisszum nélküli, szabad és erős. Olyan Egyházat, amely nem fél ellenállni e világ bűnös rend- szereinek, még akkor sem, ha ez üldöztetéshez és vér- tanúsághoz vezet. –

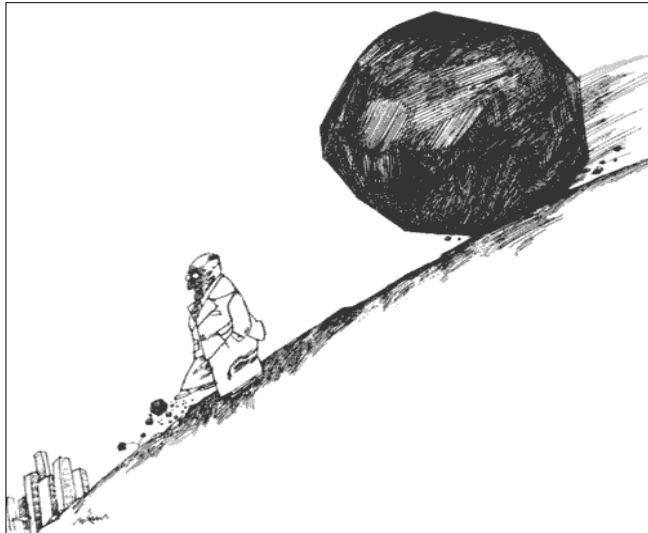
Az Egyház az egyetlen olyan intézmény, amely ké- pes az ember mellé állni és támogatni őt. De az Egyház – mi vagyunk mind, és ebben van az ő és a mi erőnk is. A lelkipásztorok és a nyáj egységét mindenképp előtt a „világ kormányzóit” kívánják lerombolni. Tudják, hogy ha legyőzik a pásztorot, könnyen szétszórják és rabság- ba hajtják a nyájat. Emlékezzetek a történelemre: min- denhol, ahol Istennel harcoltak, a csapás végső célja az ember volt, és annak teljes leállatiasítása. Ellenkező- leg, Isten emberré válása az ember legnagyobb felma- gasztalása. Az Egyház nem az állam ellen lép fel, ha- nem azok ellen, akik mögötte állnak, megpróbálván megfosztani bennünket reményünküktől és eszményeink- től. Emlékezzetek, hogy számos közzéadás értékelése szerint ezt a krízist művi úton váltották ki, azért, hogy eszközzé váljon azon erők világuralmának elérésére, amelyeket nehéz emberszeretettel gyanúsítani.

Krisztus Egyházának van álláspontja a mai kritikus helyzettel kapcsolatban, mivel nem szűnt meg a törté- nelem és az emberiség részének lenni. Az Egyház nem hunyhat szemet semmilyen igazságtalanság felett, ha- nem késznek kell lennie a tanúságtételre és a vértanú- ságra. Tudjuk, hogy az emberek körülöttünk éheznek és segítséget szereznek, lelküket pedig gyakran eltöl- ti a kétségbeesés. Tudjuk, mivel az első hely, amelyet a remény és az értelem keresése során felkeresnek, az a templom. Célunk és feladatunk, hogy az egyházkö- zségek olyan központtá váljanak, amelyeken keresztül a lelkipásztori gondoskodás eléri és átfogja az egész társadalmat.

Úgy döntöttünk, hogy létrehozzuk a társadalmi pro- blémák elemzésének központját, hogy ne csak szem- léljük, hanem sikeresen küzdhessünk azon nehézsé- gekkel szemben, amelyeket a jelenlegi krízis váltott ki. Feladatunk – hogy oly módon fejlesszük ki minden egyházközség jótékonyági tevékenységét, hogy ne maradjon egyetlen ember sem, aki ne kaphatna egy tá- nyér ételt. Tudjátok, hogy az Egyház e tekintetben ha- talmas munkát folytat. Tudjátok, mivel sokan közüle- tek munkáttal vagy anyagi segítségetekkel támogat- játok egyházközségeink erőfeszítéseit. Arra kérünk ti- teket, hogy álljatok közelebb egyházközségeitekhez, hogy együtt képesek legyetek támogatni egymást e ne- héz időkből.

Népünk korábban is találkozott a szegénységgel és az éhínséggel, de kibírta és győzedelmeskedett, mivel rendelkezett eszményekkel és értékekkel. Mind együtt képesek vagyunk segíteni az egyénnek, az egy pedig mindenképp támogathat. Isten nem gyávának teremtett bennünket, hanem megadta nekünk az erő és a szeretet szellemiségét. E szellemmel eltelve, hibáinkat tudato- sítván, egységesüljünk nagy családuknak, Egyházunk mellett az élet értelme és a szeretet keresésében, és ak- kor túl fogunk jutni e nehéz megpróbáltatásokon.

A Görögországi Orthodox Egyház Szent Szinódusa

segekben hunynak ki, nem aggódik az emberi szemé- lysiség és élet értéktelenedése miatt. Ez a mai krízis valódi értelme és a gazdasági nehézségek forrása, ame- lyeket oly kegyetlenül kihasználnak a „világ irányítói”.

A Szent Szinódus ülésén mi, a ti lelki atyáitok, kri- tikusan viszonyultunk saját tetteink iránt és szeretnénk magunkra vállalni a felelősséget és megtalálni a mos- tani krízisben saját hibánk mértékét. Tudjuk, hogy el- keserítettünk benneteket, lehetséges, hogy kísértésbe is vittünk titeket. Nem reagáltunk azonnal és hatékonyan a klérus magatartására, amely megsebesített bennete- ket. Azok, akik szeretnék megszakítani a nép és az Anyaszentegyház kapcsolatát, kihasználták a valódi és kitalált botrányokat, igyekeztek lerombolni az Egyház iránti bizalmatokat.

Szeretnénk nektek elmondani, hogy az Egyház ren- delkezik a fogyasztás kultuszának ellenmégével – ez

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolombán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.